

Rakkaat ystävät!

Ei julkaistavaksi ilman lupaa!

Leena ja Jari Honkakari 5/2022

21.9.2022

lhonkakari@gmail.com

jari.honkakari@gmail.com

Heittämällä Israeliin...

Viime helmikuussa matkamme Israeliin kesti pari vuorokautta Ukrainan sodan puhjettua samana yönä. Tällä kertaa laskeuduimme Ben Gurionin kentälle normiajassa 4h10min lentomatkan jälkeen. Sen jälkeen mikään ei mennytkään enää normaalisti.

Kävi nimittäin niin, että kentän ihmispaljoudesta Jari bongasi entisen vuokraisäntämme Mordechain, joka on siellä töissä. Viiteen vuoteen emme olleet tavanneet. Iloisen jälleennäkemisen jälkeen, Mordechai sanoi odottavansa meitä alhaalla. Niinpä jatkoimme pakaasiemme vetämistä pitkiä käytäviä pitkin. Loppupäässä Mordechai odotti meitä. Hän otti passimme ja kehotti ystävällisen napakasti: "Seuratkaa minua!", ja sitten mentiinkin jo reipasta vauhtia. Mordechai marssi päättäväisesti ohi kaikkien jonojen suoraan passintarkastajan luukulle, missä selitti jotain. Nuori neitonen luukun takana vilkaisi meitä ja virkansa puolesta kysyi pari muodollista kysymystä. Ei edes koneeltaan katsonut tietojamme. Tervetuloa Israeliin! Mordechai saatteli meidät vielä laukkuhihnalle asti ja jatkoi hymyillen ja kättään heilauttaen omiin töihinsä.

Itse olimme niin puulla päähän lyötyjä tästä odottamattomasta VIP-vastaanotosta, ettemme voineet muuten selittää tapahtunutta kuin, että Herramme taas kerran halusi vakuuttaa: "Älkää te, lapset, nyt vain huolehtiko yhtään mistään!" Tulomatalla pieni huolen poikanen oli nimittäin vaivannut. Olimme törmänneet tuttuun ihmiseen, joka myös oli palaamassa maahan toiselle kolmen kuukauden jaksolleen. Hän oli stressannut paljon etukäteen, voiko Israeliin yleensä palata saman vuoden aikana näin pian edellisen jakson jälkeen. Emme tiedä, miten asiat sujuivat hänen kohdallaan, mutta meidät suorastaan heitettiin takaisin maahan.

... kotiseurakuntaan

"Ihan kuin ette missään olisi olleetkaan!" "Tänne te kuulutte, tämä on paikkanne!" Näin meidät otettiin vastaan ensimmäisessä sapattipalveluksessa. Olimme olleet poissa neljä kuukautta, mutta lämmin ja mutkaton yhteys seurakuntalaisiin oli tallella. Palasimme Immanuel-seurakuntaan taas kuin kotiin, missä meitä oli kaivattu ja odotettu. Jumalanpalveluksen jälkeen ihmisillä ei tuntunut olevan kiirettä, oli tarve päivittää asioita pintaa syvemmältä. Niinpä "jälkiseurur" venähtivät parituntiseksi. Oli ilo tutustua myös uusiin kasvoihin. Eräs amerikkalainen diplomaattiperhe oli tuttavien suosituksesta tullut tutustumaan kirkkoomme. Olivat löytäneet hengellisen kotinsa. "Olemme asuneet eri puolilla maailmaa ja olleet mukana hyvinkin erilaisissa kirkoissa. Meille luovuttamatonta on vain kaksi asiaa: se, että julistus ja opetus on raamattu- ja Kristus-keskeistä." Tuntui hyvältä kuulla.

Ilolla panimme merkille, kuinka seurakuntalaiset olivat ottaneet vastuuta monista eri tehtävistä meidän lähdettyämme toukokuun lopulla sekä vapaaehtoisten ja Kåre-pastorin palattua kotimaihinsa heinä-elokuussa. Niinpä seurakuntalaiset huolehtivat ehtoollisjärjestelyistä, powerpointista - sitä seuraamalla pysyy mukana jumalanpalveluksen kulussa - kirkon kellojen soittamisesta, kynttilöiden sytyttämisestä ja kolehdin keruusta. Löytyi myös tekstin lukijat,

Naisvoimaa ja iloa keittiössä Israelista, Keniasta, Amerikasta ja Intiasta.

esirukousten ja pyhäkoulun pitäjät. Myös kirkkokahvit tarjoiluineen ja jälkisiivoukset hoituivat. Voi, kun olimme iloisia ja ylpeitä heistä kaikista. Ihan oikeaa perheen meininkiä, missä tehtävät jaetaan kykyjen, mielenkiinnon ja mahdollisuuksien mukaan.

Uusi norjalainen pappispari, Eyvind (35) ja Siv Anita (30) Volle, ovat hyvin asettautuneet pappilaansa, entiseen kotiimme. Viihtyvät kyllä, mutta ensimmäinen kuukausi on ollut kovin hektistä ilman vapaita. Olivat mielissään ja helpottuneita tulostamme. Aika näyttää, kuinka heidän työnkuvansa lopulta muotoutuvat. Eyvindin vastuulla on Immanuel-seurakunnan johtamisen lisäksi koko Norjan Israel Lähetyksen (NCMI) johtaminen Israelissa. Se merkitsee tiivistä sukkuloimista Haifan, Jaffan ja Jerusalemin välillä, mikä on tietysti pois tästä seurakunnasta. Myös Siv Anitalla on vastuita NCMI:ssa. Tällä viikolla hän on neljä päivää Haifassa. Tässä tilanteessa ovat joutuneet laittamaan jäihin heprean opintonsa, siihen ei aika yksinkertaisesti riitä. Olemme kovin mielellämme heitä tukemassa ja auttamassa niin paljon kuin mahdollista. Sovimme, että Jari hoitaa sapattipalveluksia ja raamattupiiriä vanhaan tapaan ja että yhdessä Jarin kanssa olemme mukana Open Church'ssa. Se tarkoittaa, että kirkko on auki ti-pe klo 10-14. Se on mainio tapa tavoittaa juutalaisia ja muitakin, jotka haluavat tulla tutustumaan paikkaan. Meidän ei tarvitse lähteä etsimään ketään, kaikki kun tulevat omin jaloin ja omasta tahdostaan kuulemaan, mitä kerrottavaa meillä on. Ei voisi kuvitella otollisempaa paikkaa kertoa ihmisille evankeliumia, mikä väkisinkin tulvii esiin kirkon ikkunamaalauksista. Innolla odotamme uusia kohtaamisia ja rukouksemme on, että Herramme itse kohtaisi tulijat.

*Immanuel kirkko Tel Aviv-Jaffassa
-kohtaamisten paikka*

Uudet tanskalaiset vapaaehtoiset eivät ole vielä saaneet viisumeitaan, joten heitä odotellessa nyt on vain tartuttava harjan varteen ja otettava luuttu kauniiseen käteen. Heidän tulonsa voi kestää vielä viikkoja, jopa kuukausia. Paikat huutavat siivousta ja remonttia. Vallankin srk-talo on todella huonossa kunnossa. Jari on jo ollut remonttireiskana. Osasi auttaa, kun alakerrassa asuva vuokralainen valitti vessan pytyn puskevan vettä kuin Niagara. Norjasta on luvassa pari remonttimiestä myöhemmin syksyllä. Onneksi jatkossa Haifasta tulee huoltomies kerran viikossa.

Itse asumme srk-talon 3. krs:n pienessä yksiössä, mistä löytyy keittiö ja yhdistetty makuu-, olo- ja työhuone. Sopu sijaa antaa ja huumorilla päästään pitkälle! Toinen tekee hommia petin reunalla keikkuen, toiselle sopii sohvan nurkka, kirjoituspöytä ei kummallekaan. Keittiöstä löytyy lähes kaikki tarvittava. Hella vetelee viimeisiään, joten sen kanssa ei voi olla hätähouso. Mikro löytyy avuksi alakerrasta. Suihku-

tilassamme vedet pääsevät virtaamaan valtoimenaan lattialle ja osa imeytyy/on imeytynyt aikojen saatossa rakenteisiin. Jari on keksinyt käydä kellarikerroksen suihkussa. Siellä ei tosin tule lämmintä vettä, mutta se ei näissä helteissä kuulemma haittaa. Itse en pysty kyseiseen paikkaan menemään, koska homeen haju on niin tyrmävä. Vaatehuolto hoituu myös alakerrassa. Ihan sopivaa rappujumppaa menen tullen!

Vain kolmen päivän kuluttua maahan saavuttuamme sain syysnuhan ja yskän. Perinteisiin on kuulunut, että käyn täällä ahkeraan läpi erilaisia hengitystieinfektioita, mutta... että nyt näin pian jo ensimmäinen tauti... Ei auta muu kuin potea ja olla menemättä muita tartuttamaan. Koronakin on vielä hengissä, joten ihmiset ovat varovaisia.

Näin on toinen 3 kk:n pestimme päässyt hyvään alkuun!

Kiitollisin mielin, Leena ja Jari

Kiitos Herralle: hyvin sujunut matka, uusi pastoripariskunta, seurakuntalaiset ja heidän alttiutensa palvelulla

Jätetään Herran haltuun: seurakuntalaisten kamppailut ja kipuilut oman elämänsä asioissa, työntekijöiden työnkuvat sekä jaksamis- ja terveyshuolet, alkavan syksyn kaikki toiminnot, Open Church, ihmisten kohtaamiset, viisumiasiat.

Läheittäjärenkaaseen kuuluvat saavat halutessaan myös ilmaisen Kylväjä-lehden. Sen voi lukea ja tilata kotisivuilla: www.kylvaja.fi/materiaalipankki/kylvaja-lehti Voit tilata sen myös ottamalla yhteyttä Kylväjän toimistoon. Työmme katetaan suurelta osin yksityisillä lahjoituksilla. Suurkiitos tuestasi! Viitenumeron 36210 käyttö säästää rahaa. Mikäli haluat käyttää seurakuntakohtaista viitenumeroa, se löytyy osoitteesta <https://www.kylvaja.fi/osallistu/lahjoita> tai kysymällä Kylväjän toimistosta.